

סדר ברכת האילנות

דיני ברכת האילנות עיקרי דינים, מלוקט משו"ע ופוסקים:

היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח, אומר: בא"י אמ"ה שלא חיסר בעולמו כלום וכרא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם. (שו"ע או"ח סימן רכו)

וה"ה בחודש אחר, כל שרואה הלבולב פעם ראשון מברך. (משנה ברורה סימן רכו ס"ק א' בשם אחרונים) ודוקא פרח, הא עלים לחודיה לא. ואף בפרח, דוקא באילני מאכל שמזה הפרח עתיד להתגדל פרי, אבל אילני סרק לא. (שם ס"ק ב' בשם אחרונים)

ואם עבר וברך על אילני סרק, כשרואה אח"כ שוב אילנות העושים פירות המבלבלים, לא יחזור לברך. (תו"ע הלכות ברכות עמ' תמח)

מנהג נאה נוהגים בא"י ובפרט בעיה"ק ירושלים ת"ו, שבחודש ניסן [שעל פי רוב אז הוא זמן הלבולב] הולכים במנין עשרה וברוב עם לשדות וגינות ופרדסים, ומדקדים לראות שם שתי אילנות של מאכל (מלבד שקדים) בעצם פריחתם ולבלובם. ומברכים עליהם ברכת האילנות בשמחה עצומה ובכוונת הלב ובהודיה רבה. ואחר הברכה אומרים תפילות ובקשות ומזמורים ופסוקים כנדפס, ואומרים קדיש לעילוי הנשמות ובפרט המגולגלים בצומח, ויש נוהגים להפריש צדקה.

ואינו מברך אלא פעם אחת בכל שנה ושנה; ואם איחר לברך עד אחר שגדלו פירות לא יברך עוד. (שו"ע שם)

אבל קודם שגדלו הפירות יוכל לברך ואפילו לא בירך בשעת ראייה ראשונה. (משנה ברורה שם ס"ק ה' בשם תשובת מהר"ל סי' קמ"ג)

לשם יחוד

(נוסח ה"לשם יחוד" מספר "לשון חכמים" חלק א' לרבי יוסף חיים בעל הבן איש חי)

לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּהּ, בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמוֹ, וְרַחֲמוֹ וְדַחֲלוֹ, לְיַחְדָּא שְׁמֵי י"ה בּו"ה, בְּיַחְדָּא שְׁלֵמִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבְשֵׁם כָּל הַנְּפֹשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת הַמְּתִיחִים אֶל שְׂרָשֵׁי נַפְשֵׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמַתָּנוּ, וּמְלַבְּוִשֵׁיהֶם, וְהַקְּרוּבִים לָהֶם שְׂמֵפֶלְלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה וּמְכַל פְּרִטֵי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יְצִירָה עֲשִׂיָּה. הַנְּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקִים מִצּוֹת בְּרַכַּת הָאֵילָנוֹת שֶׁתִּקְנֵנוּ חֻקֵּינוּ ז"ל לְרִאִיתָ אֵלָנִי דְמַלְבְּלָבִי, וְיַעֲלֶה לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, כְּאֵלֹנוּ פּוֹנְנֵנוּ בְּכָל הַפְּנוֹנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכוֹן בְּבְרָכָה הַזֹּאת וְסוּדוֹתֶיהָ, וְתַהֲיֶה חֲשׂוֹבָה וּמְקַבֶּלֶת וְרַצוּיָה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה זוּ, לְבָרֵר וּלְהַעֲלוֹת עַל יְדֵה כָּל גִּיצוּצֵי הַקְּדָשָׁה הַמְּעַרְבִים בְּצוּמָח, וְכָל נְפֹשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת הַמְּגַלְגְּלוֹת בּוֹ. וְאַתָּה הָאֵל בְּמַדַּת טוֹבָה וּבְחֶסֶד הַגָּדוֹל תֹּאִיר לָהֶם בְּאוֹר פְּנִיךָ, וְתִשְׁלִים בְּרוּרִים וְתִקְוִים. "בְּרַכְּם מְהֵרָם, רַחֲמֵי צְדָקְתְּךָ, תְּמִיד גְּמֵלִם".

וַיְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבֻכּוֹת הַבְּרָכָה הַזֹּאת אֲשֶׁר נְבָרַךְ, יְקִים בָּנוּ מְאֹמֵר: "רִאֵה רִיחַ בְּנֵי כְּרִיחַ שְׂדֵה אֲשֶׁר בְּרַכּוֹ יְהוָה", וּנְקַבֵּל שְׁפַע עֲשֵׂר הַבְּרָכוֹת, כְּפָתוּב: "וַיִּתֵּן לָךְ הָאֱלֹהִים מְטַל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ, וְרַב דָּגָן וְתִירָשׁ. יַעֲבֹדוךָ עַמּוּם וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ לְאֲמוּם, הָיָה גְבִיר לְאֲחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֲמָה, אֲרָרְיךָ אֲרוּר וּמְבָרְכְיךָ בְּרוּךְ". יְהִיו לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי:

"וַיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ פּוֹנְנָהוּ":

הריני מקשר עצמי בברכת האילנות, לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שכני עפר קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם, נחל גבע מ'קור ח'כמה, רפנו נחמן בן פינא, זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן:

נוסח הברכה:

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו כלום, וברא בו בריות טובות להנות (נ"א להנות) בהם בני אדם:

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיבנה בית המקדש במהרה בימינו, ותן חלקנו בתורתך, ושם נעבדך ביראה בימי עולם וכשנים קדמוניות. וערכה ליהוה מנחת יהודה וירושלם, בימי עולם וכשנים קדמנית:

תפילה אחרי

ויצחק. ונתתי עשב בשדה לבהמתך, ואכלת ושבעת:

וקים לנו מקרא שכתוב: "ויתן לך האלהים מטל השמים, ומשמני הארץ, ורב דגן ותירש". ונאמר: "ברוך פרי בטנה, ופרי אדמתך, ופרי בהמתך, שגר אלפיך ועשתרות צאנך. ברוך מנאך ומשארתך":

אנא יהוה רחמן מלא רחמים, "השקיפה ממעון קדשך מן השמים, וברך את עמך את ישראל, ואת האדמה אשר נתת לנו כאשר נשבעת לאבותינו, ארץ זבת חלב ודבש". וקים בנו את הדבר אשר הבטחתנו על ידי ישעיה נביאך: "ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד, ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפלישת ישראל". ונאמר: "וכנו בתים וישבו, ונטעו כרמים ואכלו פרים":

וקים בנו את אשר הבטחתנו על ידי עמוס נביאך: "הנה ימים באים נאם יהוה, ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע, והטיפו ההרים עסים וכל הנבעות תתמוגגנה. ושבתי את שבות עמי ישראל, וכונו ערים נשמות וישבו, ונטעו כרמים ושתו את יינם, ועשו גנות ואכלו את פריהם. ונטעתי על אדמתם, ולא ינתשו עוד מעל אדמתם אשר נתתי להם, אמר יהוה אלהיך":

רחם נא יהוה אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משפן כבודך, ועל מזבחתך, ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו, והעלנו לתוכה, ושמחנו בבנינה, ונאכל מפריה, ונשבע מטובה, ונברך עליה בקדשה ובהרה. והביאנו לציון עירך ברנה, ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם:

ויחי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שתעלנו בשמחה לארצנו, ותטענו בגבולנו, ושם נקים מצות תרומות ומעשרות וכל מצות התלויות בארץ אשר הנחת לאבותינו, היא ארץ זבת חלב ודבש, "ארץ נחלי מים, עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר. ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש", כאשר צויתנו בתורתך על ידי משה עבדך:

אנא יהוה, למען שמך הגדול הגדל חסדך עמנו, וקים לנו את הדבר אשר הבטחתנו על ידי משה עבדך: "ונתתי גשמיכם בעתם, ונתנה הארץ יכולה ועץ השדה יתן פרו. והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע, ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם". ונאמר: "ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש, ואספת דגנה ותירשך

וקים בגו את אשר הבטחתנו על ידי יחזקאל נביאך: "והרפיתי את פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". ונאמר: "ועל הנחל יעלה על שפתו מזה ומזה כל עץ מאכל לא יבול עלהו ולא יתם פרו לחדשיו יבבר כי מימיו מן המקדש המה יוצאים, והיה פרו למאכל ועלהו לתרופה":

ברך עלינו יהוה אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה, ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה, ושבענו מטובה, וברך שנתנו פשנים הטובות לברכה:

תפילות מהספר הקדוש ליקוטי תפילות

ובכן תרחם עלינו, ותתן הגשם והמטר בעתו ובזמנו, ולא תעצר השמים מן המטר בכל עת שהעולם צריכים לו, ויקים מקרא שפתוב: "ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד, והשבתי חיה רעה מן הארץ, וחרב לא תעבר בארצכם". ותשיגח ברחמיך הרבים שיעלו כל האדים מן הארץ לטובה, שיהיו נעשים מן האדים תמיד גשמי ברכה ונדבה בעתם ובזמנם, ולא יתהפכו האדים לשפיכת דמים חס ושלום, ותוציא את האדמה מקללותיה שנתקללה בעון אבותינו ובעוונותינו, ותהפך כל הקללות לברכות: (לקוטי תפילות חלק שני תפילה ג)

ברכה מתוך פינו חס ושלום, רק נזכה תמיד להתגבר ולהתחזק בכל עז בכל עת שנרצה לאכל איזה פרי או להנות מהעולם הזה איזה הנאה, לברך הברכה בכונה גדולה כראוי, באפן שלא יזיק לנפשנו כלל כל מה שנאכל ונשתה ונהנה ממנו, רק אדרבא נזכה להשלים את נפשותינו ולהוסיף בנפשנו חיות דקדשה והארה גדולה על ידי כל דבר שנאכל ונשתה ונהנה ממנו. ותעזרנו ותושיענו שיהיו כל אכילותינו ושתייתנו וכל הנאותנו בקדשה ובטהרה גדולה לשמך לבד בלי שום הנאת הגוף כלל, ונהיה בכלל הצדיקים האוכלים לשבע נפשם דקדשה: (שם תפילה מד)

ותתן המטר בעתו לחיים ולברכה ולשבע, ותגדל ברחמיך צמחים ועשבים שיהיה להם כח לרפאות תחלואי עמך בית ישראל. ותשפיע ברחמיך, ותמשיך הסדר הנכון והאמת של כל הזרעים והצמחים שבעולם כפי סדר הזמן והמקום הראוי להם, ולא נתלש שום פרי ועשב שלא בזמנו: (שם תפילה ה)

ותמשיך עלינו ברכה מאתך, ותשפיע שבע גדול בעולם. ותשלח שביעה במעינו, שנזכה לאכל מעט ולשבע ממנו, כמו שפתוב: "ואכלתם לחמכם לשבע וישבתם לבטח בארצכם". וקים לנו מקרא שפתוב: "והושעתי אתכם מפל טמאותיכם, וקראתי אל הדגן והרפיתי אתו, ולא אתן עליכם רעב. והרפיתי את פרי העץ ותנובת השדה, למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים". וקים לנו מקרא שפתוב: "ואהבך וברכך והרפך וברך פרי בטןך ופרי אדמתך, דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך, על האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך", ונאמר: "כי חזק בריחי שעריך, ברך בנך בקרבך. השם גבולך שלום, חלב חטים ישביעך", ונאמר: "ואכלתם אכול ושבעו, והללתם את שם יהוה אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא, ולא יבשו עמי לעולם. וידעתם כי בקרב ישראל אני

וְאֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד, וְלֹא יִבְשׂוּ עַמִּי לְעוֹלָם׃

(שם חלק א תפילה למ)

וּתְזַכְּנֵנִי לְהַמְשִׁיךְ עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל קְדֻשַׁת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְתִכְבַּל אַחִיזוֹת הַמַּחֲלֶקֶת מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם אֶרֶץ כְּנָעַן, רַק בְּשֵׁם אֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְתַמְשִׁיךְ שִׁפְעַת טוֹבָה וּבְרָכָה גְדוֹלָה מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְכָל הָאֲרָצוֹת, וְתִבְרַךְ אֶת יְבוּל הָאֶרֶץ וְאֶת כָּל פְּרֵי הָאֲדָמָה. וְיָקִים מִקְרָא שְׁפָתוֹב: "אֶרֶץ נִתְנָה יְבוּלָהּ יִבְרַכְנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ", וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּתֵּן כַּח כָּכֵל יְבוּל הָאֶרֶץ לְרַפְאוֹת אֶת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמְכַאֲבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּבְכַפְרֵט בַּחֲדָשׁ אֵיךְ הוּא יֵרַח זֵיו שְׁבוּ פוֹרְחִים וְחוֹנְטִים כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ, רַחֵם עָלֵינוּ שְׁלֹא נִצְטַרְךְ לְעַסֵּק חַס וְשָׁלוֹם עִם שׂוֹם דְּאִקְטוֹרִים וְרוֹפְאִים שְׁבַעֲוֹלָם, רַק תִּבְרַךְ אֶת כָּל יְבוּל הָאֶרֶץ, וְתִשְׁפִיעַ בָּהֶם כַּח לְרַפְאוֹת כָּל תַּחֲלוּאֵי וּמְכַאֲבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתַעֲלֶה מִהֲרָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל תַּחֲלוּאֵינוּ וְלְכָל מְכַאֲבֵינוּ וְלְכָל מַכּוֹתֵינוּ (וּבְכַפְרֵט וְכו'), כִּי אֵל מְלִיךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אַתָּה: (שם תפילה קו)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתֵּאֵיר הַיּוֹם בְּחַסְדְּךָ הַגָּדוֹל עַל גְּשֻׁמְתֵינוּ קְדִישֵׁינוּ דְּמַתְחַדְשֵׁינוּ בְּצַפְרִים, וּמְצַפְצְפִינוּ וּמְשַׁבְּחֵינוּ וּמְצַלְאֵינוּ עַל עַמָּא קְדִישָׁא יִשְׂרָאֵל. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, תַּכְנִים וְתַעֲיֵל הִנֵּךְ צִיפְרָא קְדִישָׁא לְאַתֵּר קְדִישָׁא דְאַתְמַר עֲלֵיהּ עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלְתָךְ: (מתוך תפילה לומר אחר אמירת הנשיא של אותו היום בימי ניסן)

וּבְכֵן בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ מְלֵא רַחֲמִים, רְבוּן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת, שְׁתַּמְלֵא רַחֲמִים עַל גְּשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבְכַפְרֵט עַל גְּשֻׁמְתֵינוּ הָעֲנִיָּה וְהַדְּלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂי הָרָעִים, אֲשֶׁר הִרְבִּיתִי לַפְשֵׁעַ נְגִידָה, חֲטָאתֵי עוֹיֵתִי וּפְשַׁעֵתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, עַד אֲשֶׁר זֶה יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה אֲשֶׁר גְּשֻׁמְתֵינוּ הוֹלְכֵת נְעָה וְנִדְהָה, וְנִתְרַחֲקָה וְנִתְגַּרְשָׁה מִן הַשְּׂדֵה הַקְּדוּשָׁה, שְׁשֵׁם גְּדוֹלִים כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת:

רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם עַל נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמַתֵינוּ, כִּי אַתָּה לְבַד יוֹדַע עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם זֶה יָמִים וְשָׁנִים הִרְבָּה. יְהִמוּ מַעֲיָד וְרַחֲמֶיךָ עַל גְּשֻׁמְתֵינוּ

הַפְּגוּמָה מְאֹד, וְעַל כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַעֲרֻמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרֻטְלָאִין בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים. אוֹי אוֹי אוֹי, מָה אָמַר מָה אָדְבַר, אוֹי אוֹי אוֹי, מְתֵי אֲזֻכָּה לְתַקֵּן פְּגָמִים גְּדוֹלִים גְּבוּהִים וְעֲצוּמִים כְּאֵלֶּה אֲשֶׁר פְּגָמְתִי וְקִלְקַלְתִּי בְּמִקוֹם שְׁפָגְמַתִּי, חִמַּל וְרַחֵם עַל גְּשֻׁמוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, עַל כָּל גְּשֻׁמוֹת וְרוּחוֹת וְנַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמְתִּים:

רַחֵם מְלֵא רַחֲמִים עַל גְּשֻׁמוֹת עֲשׂוּקוֹת כְּאֵלוֹ, עַל גְּשֻׁמוֹת רַחוּקוֹת מִתְקוֹן זֶה כְּמָה וְכְמָה מְאוֹת שָׁנִים, וְכְמָה גְּלִגּוּלִים עָבְרוּ עֲלֵיהֶם, וְכְמָה יְסוּרֵין וְצָרוֹת וְהִרְפַּתְקָאוֹת עָבְרוּ עֲלֵיהֶם בְּכָל גְּלִגּוּל וְגְלִגּוּל. חִמַּל עַל גְּשֻׁמוֹת עֵיפוֹת וְנִרְדְּפוֹת, וּבְכַפְרֵט עַל גְּשֻׁמוֹת הַעֲרֻמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרֻטְלָאִין, שְׂאֵינָם יְכוּלִים לְהַתְּלַבֵּשׁ בְּשׂוּם גּוֹף, אֲשֶׁר אַתָּה יוֹדֵעַת עֵצֶם הַרְחַמְנוֹת שְׁעֲלֵיהֶם. חִמַּל עַל דְּמַעְתָּם וְצַעֲקָתָם, חִמַּל עַל אֲנַחְתָּם וְגִיחַתָּם וְאֲנַקְתָּם, חִמַּל עַל צַעֲרָם הַמֵּר, חִמַּל עַל טְלַטּוּלָם הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד מְאֹד אֲשֶׁר "כִּישַׁל כַּח הַסֶּפֶל". חִמַּל עֲלֵיהֶם לְמַעַן שְׁמֹךְ, לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְבַד, כִּי אִין בְּנוּ כַּח וְדַעַת לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵיהֶם וְעֲלֵינוּ, עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְלֹא לְמַעַנְנוּ, וְאֵל תִּזְכֹּר לָהֶם וְלָנוּ עוֹנוֹתֵינוּ, "מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דְלוּנוּ מְאֹד", עֲזָרְנוּ כִּי עֲלִיךְ גִּשְׁעֵנָנוּ, וְזַכְּנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמְתִּי:

וּתְזַכְּנֵנִי לְקַבֵּל עָלֵינוּ עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה תְּמִידָה, וְנִזְכָּה לְעַסֵּק כָּל יְמֵינוּ בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּאַמְתִּי וּבְלֵב שָׁלֵם, בְּאִפְסָן שְׁנוּזָפָה לְבָרָא גּוֹפִים וְכֹלִים קְדוּשִׁים לְכָל הַנְּשֻׁמוֹת דְּאֲזַלִּין עֲרֻטְלָאִין עַל יְדֵי עוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים: (קטע זה מתוך התפילה שאחר התיקון הכללי)

וְתֵן לָנוּ בְּעַל שְׂדֵה אֲמַתִּי, שְׂיוֹכֵל לְעַסֵּק בְּתַקוֹן נַפְשֵׁנוּ וְרוּחֵנוּ וְנִשְׁמַתֵינוּ, שְׂיִהְיֶה לוֹ כַּח לְתַקֵּן כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁל הַחַיִּים וְהַמְתִּים, לְהַכְנִים כָּל הַנְּשֻׁמוֹת מַחוּץ לְפָנִים, לְתוֹךְ הַשְּׂדֵה הַקְּדוּשָׁה, וְלְעַסֵּק בְּכָל תְּקוּנֵיהֶם וְצִרְכֵיהֶם, לְזָרְעַם וּלְנַטְעֵם וּלְהַשְׁקוֹתָם וּלְגַדְלָם וּלְהַצְמִיחָם, וּלְהַרְבּוֹת פְּרוֹתֵיהֶם, וְלִתֵּן הַרְחָקָה כְּרָאוּי בֵּין כָּל הָאֵילָנוֹת וְהָעֲשָׂבִים שְׁלֹא יִכְחִישׁוּ אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ חַס וְשָׁלוֹם. וְיָקִים מִהֲרָה

מקרא שפתיב: "ישם מדבר לאגם מים, וארץ ציה למצאי מים. ויושב שם רעבים, ויכוננו עיר מושב. ויזרעו שדות ויטעו כרמים, ויעשו פרי תבואה. ויברכם וירבו מאד ובהמתם לא ימעוט": (שם תפילה סה)

אלהינו ואלהי אבותינו, תקע בשופר גדול לחרותנו, ושא גם לקבץ גליותנו, וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו פנים מירכתי ארץ, וקבצנו יחד מהרה מארבע כנפות הארץ לארצנו, ויקים מהרה מקרא שפתיב: "והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול, וכאו האכדים בארץ אשור והנדרחים בארץ מצרים, והשתחוו ליהוה בהר הקדש בירושלם": (שם חלק שני תפילה מד)

ותמשך עלינו השמחה ממקור השמחה, מהשמחה העתידה והמוכנת לבוא עלינו בקרוב על ידי משיח צדקנו, כמו שפתיב: "כי בשמחה תצאו ובשלום תוכלון ההרים והגבעות ופצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף". ותמהר ותחיש לגאלנו, ותנחם ותשמח אותנו ואת כל עמך ישראל במהרה בימינו, ויקים מהרה מקרא שפתיב: "כי נחם יהוה ציון, נחם כל חרבתיה, וישם מדברה בעדן וערבתה כגן יהוה, ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה", אמן ואמן: (שם חלק א תפילה פט)

מלך רחמן רחם עלינו, טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו בהמון רחמים, בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחלה וכוונן מקדשך על מכוננו, והראנו

בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב פהנים לעבודתם ולוים לשירים ולזמרים, והשב ישראל לגויהם. ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך בשלש פעמי רגלינו, כפתיב בתורתך: "שלוש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר, בחג המצות, ובחג השבועות, ובחג הסוכות, ולא יראה את פני יהוה ריקם. איש כמתנת ידו, כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך":

ותמלך אתה הוא יהוה אלהינו מהרה לברך על כל מעשיך, בהר ציון משפן כבודך, ובירושלם עיר קדשך, כפתיב בדברי קדשך: "ימלך יהוה לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה":

שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה גלך: עמדות היו רגלינו בשערך בירושלם: ירושלם הבנויה כעיר שחברה לה יחדו: ששם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להדות לשם יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלם ישליו אהביך: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך:

שיר המעלות אשרי כל ירא יהוה ההלך בדרךיו: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: הגה כי בן יברך גבר ירא יהוה: וברך יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייך: וראה בגים לבניך שלום על ישראל:

קדיש שלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. (אמן) בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. (אמן) בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב. ואמרו אמן:

יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך.

וישתבח ויתפאר ויתרום ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. (אמן) לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל. ואמרו אמן:

עושה שלום במרומו הוא יעשה ברחמי שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: